

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Narodna in inasrta
sprajema upravljalno v
Katoliškarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.Rekopial se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I., 17.Izhajava enkrat na teden
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Po pošti prejemam:

Zelo leto naprej 26 K.—h
pol leta 13 —
tretji 6 — 50
mesec 2 — 20

V pravnih listih prejemam:

Zelo leto naprej 20 K.—h
pol leta 10 —
tretji 5 —
mesec 1 — 70Na poštni listje na dom
20 h na mesec.

Štev. 225.

V Ljubljani, v sredo, 1. oktobra 1902.

Letnik XXX.

Shod v Kamniku.

Iz Kamnika.

»Katoliško politično društvo za kamniški okraj« je imelo v nedeljo popoldne javni shod in občni zbor v prostorih »Kat. doma«. Na shodu sta poročala poslanci našega okraja gg. Pogačnik in Mejač. Shod je otvoril društveni predsednik, ki je v svojem nagovoru poljudno razložil zborovalcem, kako zli nasprotniki vere in domovine naše so liberalci, kar kažejo zlasti po svojem časopisu, pa tudi v javnih zastopih, posebno pa še v državnem in deželnem zboru. Jako primerno je prisposodil naše čase onim časom, ko so se morali Slovenci boriti s Turki in nemškimi protestanti, ker se moramo sedaj mi ravno tako bojevati za vero in domovino, ne sicer toliko zoper zunanje sovražnike, marveč zoper sovražnike v svoji lastni domovini, katere vzdržuje liberalno-nemška zveza.

G. drž. poslanec Pogačnik je poročal o delovanju državnega zbora, na prvem mestu o boju za slovensko vseučilišče, do katerega imamo Slovenci in Hrvatje mnogo več pravice, kot Lahi v Trstu. Omenjal je važnih sklepov za gospodarstvo, zlasti odpravo mitnic. Najvažnejše, kar se je sklenilo letos, pa je zakon o zadrukah, h kateremu so mnogo pripomogli naši poslanci. Omenjal je še drugo veselo delo, namreč združitev slovenskega in hrvatskega kluba, ki šteje 28 udov. Kratko je pojasnil tudi razmere v deželnem zboru, katere izvirajo zlasti iz krivičnega postopanja z zastopniki ljudstva. Obstrukcija bila je nujna posledica teh neznošnih razmer, saj tudi liberalnih in nemških poslancev ni treba v zbornici, ako nečejo, da bi složno in pravično delovali z zastopniki večine prebivalcev. Le tista država je trdna, ki obstoji iz srečnih in zadovoljnih stanov. Stanovi pa, katere zastopajo kat. narodni poslanci, pa morejo biti le tedaj zadovoljni in srečni, kadar se bo vladalo pravično. Da pride do pravice v vladanju, za to se hočejo potegovati kat. nar. poslanci, in naj stane, kar hoče; za plačilo pa ne za-

htejajo nič drugega kot vstrajnosti svojih volivcev, dokler pravica ne zmaga.

G. deželni poslanec Mejač omenja, da so kat. narodni poslanci stavili več nujnih predlogov, med njimi tudi take, ki so koristni za kamniški okraj. Došlo mu je tudi več prošelj, katere bo mogoče rešiti, kadar začne delovati deželni zbor. Dolžnost države je, da pomaga tistemu stanu, ki je največji, namreč kmetičem stanu, ker sicer mu ni rešitve. Pomaga naj mu zlasti s tem, da ustanovi kmetijske šole. Skrbi naj tudi za obrtnijo, in zlasti v kamniškem okraju za slavnikaško ter lončarsko in pečarsko obrt, ki so najbolj razširjene v tem okraju, da ne propadejo, kar se bo gotovo zgodilo, ako država ne stori svoje dolžnosti. Omenjal je tudi krivice, ki so se godile kat. narodnim poslancem, da jim torej ni preostajalo drugega, kot odločno se postaviti v bran tem silovitostim ter da je tako moralo priti do obstrukcije. — Obe poročili so zborovalci živahno odobraval.

Tretji govornik na tem shodu je bil častni ud našega društva gosp. J. Kalan, stolni vikar.

Omenjal je viharja, ki buči po celi naši deželi, pojasnoval vzroke obstrukcije in izpodbijal ugovore, s katerimi hočejo liberalci slikati škodo, ki jo deželi povzroča obstrukcija.

Neposredni povod obstrukcije je bila ona krivična volitev v odseke. Vzrok pa so bile zlasti neznošne razmere v deželi, ki so morale konečno enkrat privedi stvar do izbruha. Krivi teh razmer so bili prvič liberalci, ki so svojo umetno pridobljeno premoč že predolgo in preočitno zlorabili nad nami; krivi njih listi, na prvem mestu »Narod«, ki nas izziva s svojim zabavljanjem dan na dan, in ki vedno bolj odkriva svoje namere, kakor je zadnji čas pokazal. In vendar ga naročajo in bero marsikje — in tudi v Kamniku — ljudje, ki obredejo vse cerkve, ki so vsak dan pri maši, ki z rožnim vencem hodijo in rožljajo po »Kalvariji!! Ti ljudje cerkvi božji škod-

dujejo več kakor pravi brezverci; ti pomagajo pri tem, da se ljudje vedno bolj privajajo, umirati brez Boga... Drugič smo krivi teh razmer mi sami, ker smo bili — prepohlevni. Ponižnost je lepa čednost, toda v politiki za nič! Tu zmaguje tisti, ki je neustrašen in drzen; po pohlevnem si upa hoditi vsak, kdor more. Tretji vzrok nezdravih razmer v deželi je deželna vlada, to se pravi, njen načelnik baron Hein. Ta je ravno izrabljaj našo pohlevnost, mi pa si nismo upali odpreti svojih ust, marveč smo tiho prenašali batine, ki smo jih prejeli od te plati. Zato je nevolja narasla tako, da je siloma bruhnila na dan in si sedaj temeljito daje duška.

Sedaj nam je vlada prepovedala ljudski tabor. Dvomimo, če je bila ta naredba modra, kajti s tem ljudske nevolje ni zatrla, marveč ogorčenje le pomnožila. Pa ni bila tudi pravična. Ko so pred liberalnim protestnim shodom pretili izgredi, je prišel baron Hein za liberalce prositi; ko hočemo zborovati mi, shod preprovo! Lepa nepristranost!

Ugovori, s katerimi liberalci naše ljudi sedaj begajo, so puhli. Kako so naenkrat postali skrbni za kmeta! Kdo se je prej briga za kmet? Kmet je bil vedno — zadnji. Za povišanje plač oficirjem in uradnikom se je denar moral dobiti; kmetu velja: živi, kakor moreš; če ne, — pojdi v Ameriko! Sicer je res tudi liberalna večina delila deželi podpore; toda to so bile drobtine, drobtine, s katerimi se več ne zadovoljimo. Oni so nam rezali kruha, kolikor se je njim ljubilo; toda mi si ga lahko režemo sami. Kdor bi zaradi teh podpor obsojal obstrukcijo, je podoben otroku, ki nezrelo sadje klata z drevesa, podoban medvedu, ki je šel čakati prvega sadu pod — dren. V primeri z volivno — ne pravico marveč — krivico, je vse drugo malenkost. Ko bi imeli naši počteni slovenski posestniki tako volivno pravico, kakor nemški graščaki, imeli bi (brez dosedaj neopravičenih volivcev) sami nad 2000 poslancev; sedaj jih imajo pa — 16! Ta krivica

se mora prelomiti! Vstrajajmo v boju do končne zmage!

Kako iz srca je govornik govoril vsem zborovalcem, potrdilo je burno odobravanje in živahni ter tudi dovtipni mejklici. Zborovalci, ki so bili zastopani iz celoga okraja in so docela napolnili prostore »Katoliškega doma«, pokazali so, da se popolnoma strinjajo s taktiko svojih poslancev, in so soglasno v sprejeli na predlog g. predsednika sledeče resolucije:

1. Na shodu slov. katol. društva za kamniški polit. okraj dne 28. septembra v Kamniku zbrani volivci popolnoma soglašamo z delovanjem katoliško-narodnih poslancev v deželnem in državnem zboru pod pogumnim vodstvom dr. Šusteršiča; izrekamo jim svoje zaupanje ter jih pozivljamo, da zvesto vstrajajo na braniku za pravice slovenskega ljudstva v Ljubljani in na Dunaju, ter na vso moč delujejo za uspeh kmetičkega in delavskih stanov; zato pa tudi obžalovaje, da se ne smemo sniti ter oglasiti na ljudskem taboru v Ljubljani, kličemo tukaj: »Na dan s splošno in enako volivno pravico! Proč s privilegiji! Proč z nemško slovensko zvezo! Proč z liberalizmom! Živela pravica! Živelo katoliško slovensko ljudstvo!

2. Naši poslanci se pozivljajo, da pri c. kr. vladi delujejo na to, da se ustanovi več kmetijskih nadaljevalnih šol, ki bi odgovarjale potrebam kmetijskega stanu.

3. Naši poslanci se pozivljajo, naj pri c. kr. vladi delujejo na to, da se v kamniškem okraju čim prej ustanovi šola za lončarski in pečarski obrt.

4. Naši poslanci se pozivljajo, naj opozore c. kr. vlado, da odloči na ljubljanski obrtni šoli poseben oddelek za večje izobraževanje kranjskih zidarjev.

5. C. kr. vlada se pozivlja, da obrača svojo pozornost tudi na slavnikaško obrt po kamniškem okraju, ter varuje naše ljudstvo prevelikega izkoriščanja po tovarnarjih.

6. Naši poslanci naj delajo pri vladi na to, da se našemu revnemu ljudstvu odpiše potresno posojilo.

LISTEK.

Iz Tržiča čez javorniško sedlo na Grintovec.

(Dalje.)

Prenočišča nam niso mogli dati; vas je namreč zelo obiskana od Čehov, ki so zasidli že vse prostore, vedno jih je tu 30 do 40. Morali smo se umakniti. Povprašali smo še v gostilni pri Jožetu, znani po izbornih štrkljih, in srečo smo imeli. Povžili smo nekoliko trdega in mehkega, divili se krasnemu petju domačinov — takega petja nismo slišali ne prej ne pozneje — in pozno po noči zlezli v svoje brloge. Bili smo dobro spravljani, gospod Zarnikov in Ivan v postelji — Ivan me je zapustil, drugi dan, v borbi z bikom, se mu je to opotekalo — gospod župan Zdravko iz Loma in jaz pa v mehkem, ravno nakošenem senu.

Spali smo dobro, samo malo časa, kajti drugo jutro nas je na vse zgodaj vzbudilo iz spanja pritrdavanje zvonov: 5. avg. praznuje Jezersko praznik sv. Ožbolta, svojega patrona. Kranjci so včasih trumoma prihajali sem in tu skupno s Korošci praznovali slavnost tega dne. Danes nismo videli več kakor nekoliko ljudi iz Kokre, ki so prihi-

teli sem s svojim gospodom župnikom. Videli smo tudi par Tržičank, katerim se pa na poti ni tako dobro godilo, kakor nam pod spretnim vodstvom lomskega župana in moje skrbje. Divji, ljuti biki so jih celo noč preganjali po javorniški planini, vse upehane so dospale sem. Smilile so se mi.

Razun tega, da prihaja sedaj manj ljudi sem kakor nekdanj, tudi praznik sam na sebi ni več tak, kakor je bil. Kako so nekdanj pokali topidi, kako je vrelo ljudstvo skupaj obhajati »pramganje«, to je obhod okoli cerkve, združen z opraviлом svete maše. Letos tega ni bilo. Bila je navadna sveta maša v cerkvi, potem se je pa vse razkropilo in nič več ni bilo opaziti, da praznuje vas svoj največji domači praznik. Kakor drugje izginjajo tudi tukaj s časom vse lepe šege in navade, z njimi pa tudi originalnost ljudstva.

Kosili smo izvrstno in se napili dobre volje, ki človeku vedno dobro služi. Opolodne smo še enkrat prijazno pozdravili Jerčane in jih priporočili božji usmiljenosti, poslovili se od župana in se mu zahvalili za njegovo prijaznost ter jo udarili proti češki koči, ki je oddaljena od tu samo dve uri in pol.

Gorko solnce je pripekalo in pritiskalo

v naše hrbte ter prizadejalo mnogo potu posebno onim, ki so nosili težke nahrbtnike, v katerih smo imeli spravljeno hrano za dva dni. Pot nas je peljala večinoma zelo navkreber, sem ter tje je bolj zlozna. Lahko rečem, da skoro nikjer na gorah nisem dobil primeroma tako dobre poti za hribohodce, kakor ravno tukaj. Čehi se zelo trudijo, da olajšajo svojim ljudem in drugim obisk svoje koč.

Nevarna ni pot popolnoma nič, nevaren je samo bik na neki planini, rad napade mimogredoče. Kdor še ni bil mnogo na gorah, naj si zapomni, da je v takih trenutkih, ko te napade bik, zelo napačno, počakati ga in letiti se ga od blizu. Pri tem človek navadno podležje surovi sili. Najboljše je, ako imaš pripravljeno kamenje in je od daleč obrišeš biku v glavo, meri zlasti na roge. Ako ga zadeneš na rog, se bo otrešal in počasi odkorakal. Drugo dobro sredstvo, da se ga ubraniš, je to, da letiš po gori posevno navzgor. Ne bo ti mogel daleč slediti, navadno se blamira. Nam je bilo znano samo drugo sredstvo, prvo ne. Zato se nikar ne čudi, ako so leteli naši štirje junaki jedno uro po odhodu iz Jezerskega, kar so jim dopuščale moči. Tega ne bom nikoli pozabil. Ivanu se je danes izplačala njegova nezvestoba napram meni, strah mu je zlezel

v kosti, prvi je letel, brzskok in brzonog, »kakor ptica v luft frč«.

Za njim jo je brisal Zdravko, tenke nožice so mu migljale sem in tja kakor šivanka v roki izurjene šivilje, težki nahrbtnik mu je poskakoval na hrbtu ter hotel pogosto pritisniti malo težico svojega nosilca k tlom, peresa na klobuku so se žalostno pripogibala, ne meneč se za namen, določen jim od Zdravka za korajžo. Od njegove lahne sapice se je kaj dobro razločevalo težko hropenje gospoda Zarnikovega. Kljub svojim devetdesetim kilam jo je rezal, da so mu kar škrioci opletali. Jaz sem bil zadnji, hotel sem se velikodušno darovati za mile mi tovariše, ako bi nas bik dohitel. Tu sem naj bi bili prišli Tržičani, pa bi bili videli, kako hlabre junake brzopetnike varuje slavni Tržič v svojem okrilju. Toda Tržičanov ni bilo tu, pač pa smo bili mi, živel smo pa samo še na pol. Moja velikodušnost je bila kmalu poplačana, bik je odnehal, spominjajoč se znanega nemškega reka: »Der Klügere gibt nach.« Tipali smo si žile in iskali kraj, kjer je bilo srce. Vse je bilo v redu, samo srca ni bilo tam, kjer bi moralo biti, še le z razdalja, ki nas je ločilo od našega ljutega zasledovavca in sovražnika, se je povzdignilo zopet v odmenjeni mu prostor.

(Dalje prih.)

Po končanem shodu vrnila se je volitev odbora. Z zadovoljstvom in navdušenjem so se razšli zborovalci.

Splonaža na Balkanu.

V balkanskem kotlu vre in prekipeva neprestano. In ravno te nemirne razmere, ki porajajo najrazličnejše politične načrte, vsak dan nova iznenađenja, nova upanja in nova razočaranja, so najpripravnejše torišče za različne pustolovce, ki ribarijo radi v kalnem. Na Balkanu vse mrgoli ruskih, avstrijskih, turških, srbskih in drugih špirov, ki živé prijetno ob nezaupljivosti in spletkateljnosti svojih gospodarjev. Bolgarski list »Večernja Pošta« je priobčil nedavno nekaj podatkov o špionaži na Balkanu in je predstavil javnosti najmarkantnejši tipus balkanskega vohuna.

Kakor je skoro umevno, je dotični vohun, piše se Weissmann, žid in sicer ruski žid; a kakor znano, združujejo ravno ruski in poljski židje v sebi vse »vrlince« svojega rodu. Njih največja vrlina pa je izboren nos za kraj in razmere, kjer se dá napraviti brez posebnega truda lep dobiček. Weissmann si je izbral za svoj delokrog ves balkanski poluotok; njegova specialiteta so slovanske države in slovanski dvori. Nastanil se je v Sofiji in odtod je razpletel svoje mreže. Stal je sprva samo v službi ruske vlade; ker v Bolgarski ni »nihilistov«, da bi jih zalezoval in izaluškal, mu je bilo naloženo, da izaluškava — bolgarsko vladno in bolgarske politike; bil je takorekoč neoficijalni zastopnik Rusije, ki je imel veliko več svobode in več vpliva, nego oficijalni agent; Weissmann sam se je javno bahal, da stoji poslednji pod njegovo kontrolo; tako pripoveduje bolgarski list. Ali vkljub vsemu rešpektu, ki ga ima pred njim bolgarska vlada, bi ji morda nazadnje vendarle presedalo njegovo sitno nadziranje in bi ga bila spodbila iz Sofije, — toda posluževala se je tudi sama njega in njegovih ljudi; zviti žid se je znal napraviti »potrebne« in morda celo nevarnega in živl je dobro ob ruskih rubljah in bolgarskih levih.

Ruski rublji in bolgarski levi pa mu menda niso bili dovolj, zaželel si je še srbskih dinarjev. V Belgradu so ga sprejeli z odprtimi rokami in tako je imel zdaj troje naročnikov. Naročnikov troje, ali dela malo, vsaj takega dela, kjer bi se dalo kaj zaslužiti. Žid si je pomagal na zelo enostaven način: napravil si je dela sam. »Večernja Pošta« pripoveduje tole dogodbico: Weissmann je naročil v Sofiji pamflet proti srbski kraljici; nato je obvestil belgrajsko vladno, da se mu je bilo posrečilo, zaslediti neko sofjsko tiskarno, kjer se tiska brošura proti kraljici; če mu pošlje vlada kakih 40.000 dinarjev, bi se dalo morda tiskarja »pregovoriti«, da uniči vse tiskane eksemplare in rokopis. Denar je prišel in ponoči — nekaj romantike je moralo biti zraven — sta šla Weissmann in sofjski policijski načelnik v tiskarno, dala sta tiskarju 2000 dinarjev in brošura je bila uničena. Policijski načelnik je dobil iz Belgrada red »Takovo«; Weissmann pa — kaj bi njemu »Takovo«? — je dobil »nešto onakovo«, namreč ostalih 38.000 dinarjev. Na podoben način in z istim namenom si je izmislil nekako zaroto proti metropolitu Firmilijanu in ruskemu agentu v Skoplju, Maškovu; ta »zarota« mu je nesla celo več — od ruske in od srbske vlade. Njegov vpliv pri Štefanevičevi vladi je bil tolik, da je n. pr. izposloval pri nji prepoved dunajskega lista »Information« za Srbijo. V Belgradu, kjer izganjajo celo poštene domače politike, če jim vladna politika ni pogodi, so zaupali slepo židovskemu špekulantu, ki je nazadnje, kakor v zasmeh, opeharil vso trojico svojih naročnikov.

Ko se je bil namreč do dobra udomačil za kulisami balkanske politike in ko mu je bilo znano dovolj skritih načrtov in tihih upov slovanskih držav na Balkanu, je stopil v službo Avstrije ter tako obogatil svojo zbirko evropskega denarja še z avstrijsko-ogrskimi kronami. Njegovi naročniki — zdaj jih je četvero — mu zaupajo še dalje in prekanjeni žid si je kupil v Sofiji palačo za različne evropske novice.

Razmere na Balkanu so danes take, da se ni čuditi, če se jih poslužujejo spekulativni ruski židje za svoje zelo nepolitične

namene. Dokler se politično stanje na slovanem jugovzhodu ne utrdi, dokler ne izgine sedanji nemir, sedanja nesigurnost, bo Balkan prava obljubljen dežela tistih eksistenc, ki se zanimajo za politična vprašanja samo toliko, v kolikor so v zvezi z »gospodarskim vprašanjem« — njihovega šepa.

Novi ogrski prestolonaslednik.

Ogrsko časopisje, razun vladnega, z vidnim veseljem pozdravlja novorojenega sina prestolonaslednika Franca Ferdinanda kot priaca in pravega prestolonaslednika. »Egyetertes« meni mej drugim, da je sin nadvojvode vkljub vsem ugovorom v smislu ogrskega zakona pravi princ. Prisega povodom poroke prestolonaslednika z groficom Chotekovo se prav nič ne dotika zakona o ogrski dinastiji in nadvojvodova renunciacija nima na Ogrskem nobene veljave. Ogrska ne pozna morgantičnega zakona in proglasi lahko za svojega kralja onega, ki ga smatra po svojih načelih za opravičenega. Avtor zaključuje svoj članek z vzklikom: »Ogrska je dobila svojega prestolonaslednika!« — Istega mnenja je oficijelno glasilo neodvisne stranke, ki tudi ne pripoznava nadvojvodove prisega za veljavno na Ogrskem, petem pa pravi: »Kdove, če ne bo dojenec, ki spi sedaj prvo spanje, nekoč pozval svojega očeta na odgovor, da se je tako neopravičeno odrekel pravici, ki ni bila njegova, in kdove, če ni današnji dan v zgodovini Habsburžanov prvi dan usodepolne periode«.

Ministerske konference.

Danes ali jutri bodo glasom poročil iz dunajskih poučenih krogov završeni razgovori med avstrijsko in ogrsko vladno glede posamnih nerešenih nagodbenih točk, ki so jih ministri radi premnogih težkoč pri vsakem dosežanju razgovoru odlagali za poznejše čase. Sedaj, ko je dovršeno vse drugo delo, so se morali ministri kajpada lotiti tudi nerešenih točk, a posredovati je moral vladar sam, ker ni hotela popustiti nobena izmej pogajajočih se vlad. Mej najbolj preporne točke štejejo razni politiki naslednje zadeve: zahteva Ogrske, da se zniža carina na petrolej in zviša ona na kavo, rentni davek, transportni davek, ureditev sladorne produkcije, ureditev bančne valute ter mnoge trgovinske in železniško-politiške zadeve. Vse te preporne zadeve so se obravnavale te dni pri ministerskem posvetu pod cesarjevim predsedstvom, ki se nadaljujejo tudi danes. Mej drugimi bota danes pozvana k cesarju oba finančna ministra, da poročata o nagodbenih točkah, ki spadajo v njihovo področje. Najkasneje jutri se torej dogovori završe. Pripomniti treba, da se Ogrskom mnogo bolj mudi, nego naši vladi, kajti dne 8. t. m. se že snide ogrski državni zbor in ob njegovi otvoritvi mora ministerski predsednik sporočiti o vspehih dolgotrajnih pogajanj.

Omika v prosvitljeni Italiji.

Pred nekaj dnevi je izšla v Turinu zelo zanimiva statistika, ki, sestavljena po oficijelnih datih iz Amerike, v jasni luči osvetljuje sliko o prosvitljeni Italiji. Izmej vseh evropskih držav je namreč prekaša edino le — Turčija s številom a n a l f a b e t o v. Izmej sto priseljencev, ki pridejo v Ameriko iz posamnih evropskih držav, je mej priseljenimi Turčini 54 analfabetov, mej onimi iz Južne Italije 48, iz Portugala 45, iz balkanskih dežel 34, Grške 20, Rusije 17, Zgornje Italije 12, Ogrske 10, Španske 7, Avstrije 3 in specijelno s Češke 2 analfabeta. Te številke so pač dokaz, da je Italija za Turčijo najbolj nazadnjaska država ter da se je kulturno stanje v tej državi ravno zadnjih 50 let silno poslabšalo. Razlika mej Južno in severno Italijo ter Španijo in našo monarhijo nam pa tudi kaže, da je ravno katoliško prebivalstvo najbolj omikano in da je število analfabetov ravno tam največje, kjer je v polnem cvetu židovski liberalizem. Tu je najjasnejši dokaz, kje je mračnijašтво doma.

„Prijetno“ potovanje italij. ministra.

Italij. min. predsednik Z a n a r d e l l i je v zadnjem času obiskal razna mesta v južnem delu kraljestva ter se prepiral na

svoja lastna ušesa o „kulturi in blagostanju“ ondotnega prebivalstva. Vsprejemi na posamnih postajah so bili povsem taki, kakoršne zasluži načelnik sedanjega italijanskega kabineta. Oficijelno kajpada o teh sprejemih ni bilo ničesar objavljenega, vkljub temu so se pa ohranile pozabljenosti marsikake zanimivosti. Na kolodvoru mesta Gioia Colle je ob dohodu Zanardellijevem klicalo vse navzoče prebivalstvo: „Dela hočemo in kruha!“ Minister se je naglo odpeljal, da ni čul še nadaljnih vzklikov. Takoj na bližnji postaji Santeramo pa je ministra pozdravil velikanski lepak na visokem drogju z napisom: „Kruha stradajočemu ljudstvu!“ Orožniki so zama izkušali odstraniti lepak in minister se je moral naglo odpeljati, da ni bil priča velikega boja mej orožniki in sestradanim prebivalstvom. V Tarentu konečno so ministra sprejeli z lučanjem papirčkov, na katerih je bilo brati: »Proč z ljudskimi izsesovalci! Svobodo ljudstvu! Proč z ministerstvom!« Taka „prijetna“ iznenađenja je pripravilo lačno ital. ljudstvo svojemu min. predsedniku.

Iz brzojavk.

Nov kazenski zakon se pripravlja v pravosodnem ministerstvu. Načrt predloži vlada poslanski zbornici že o veliki noči. — Bivši pruski državni minister Gossler, višji predsednik zahodne Pruske, je umrl minulo noč v dobi 64 let. Z ministerskega sedeža ga je vrgel centum v zvezi s konservativci. — Železnico Pekin-Šanghai-Kwan so včeraj Angleži zopet izročili angleški vladi. — Državno-zborska volitev v Steyru. Pri včerajšnji dopolnilni volitvi je bil z večino 29 glasov izvoljen nemški nacionalni profesor Erb. Dosedaj je zastopal mesto nemški liberalci. — Poslanec Kozłowski zopet izvoljen. Vitez Kozłowski je bil včeraj v dosežanju volivnem okraju zopet soglasno izvoljen za drž. poslanca. Izvoljeni je zopet izjavil, da izvolitve ne sprejme. — Vstaja v Boliviji. Iz Rio de Janeiro poročajo, da so vstaši proglasili pokrajino Acri za neodvisno ozemlje in napovedali Boliviji vojsko. — Odlikovanja. Držav. poslancu dr. Fuchsju je podeljen komanderni križ Leopoldovega reda, posl. vitez G n i e w o s z u pa komturni križ Franc Jožefovega reda.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. oktobra.

Cesarjeva zahvala. Deželni predsednik je sporočil Najvišjo zahvalo za v imenu zbora slovenskih katoliških nepolitičnih društev poklonjen izraz neomajljive zvestobe in pokorščine.

Umrl je danes zjutraj ob 7. uri v Skofji Loki tamošnji župnik č. gosp. Feliks Z a v o d n i k, rojen l. 1861 v Žužemberku, v duhovnika posvečen l. 1884. Služboval je več let kot kapitelški vikarij v Novem mestu, pozneje kot izpovednik v loškem uršulinškem samostanu, kjer sta se cerkev in del samostana pod njegovim vodstvom zelo ukusno prenovila, in zadnja leta mestni župnik v Skofji Loki. Pokojnik je bil tiha, blaga duša, a goreč duhovnik, ki je povsod — kolikor mu je bolehnost pripuščala — vestno in skrbno izvrševal svojega poklica dolžnosti, ter si mej sobrat in verniki s svojim plemenitim značajem pridobil mnogo odkritih prijateljev. Bil je sicer vedno rahlega zdravja, toda smrt njegova je vendar prišla nepričakovano. Pred dobrimi 14 dnevi je hrččas valed prehlajenja začel bolehati, zdravnik je konstatiral vnetje prsne mreže, in danes v jutro je preminol. Pogreb bo v petek zjutraj ob 9. uri. Naj v miru počiva!

Duhovniške vesti iz ljubljanske škofije. Kanonično vmeščena sta bila danes č. g. Janez Berlic, župnik v Mošnjah, na župnijo Srednja vas v Bohinju, in č. g. Ivan Trpin, beneficijant v Šmartnem pri Litiji, na župnijo Mošnje. — Čast. gosp. Matija Z a r n i k, župnik v Srednji vasi v Bohinju je stopil z današnjim dnem v pokoj.

Konferenca sodalitatis ljubljanske okolice bo v sredo dne 8. t. m. ob 10. uri v navadnem zborovališču.

Slovenskim abiturijentom. Ako kdo želi pojasnil glede vpisavanja ali drugih stvari na vseučilišču, naj se obrne na slovensko katoliško akademsko društvo »Danica«, Danaj, XVIII., Währinger Gürtel 53.

Uradna nemščina. Z vso silo vsiljujejo v urade nemščino in preganjajo slovenščino, kot da ni dovolj oglašena za klasični uradni jezik. Kaka pa je uradna nemščina, se razvidi iz sledečih napisov, ki jih zdaj obešajo v mariborskem poštnem okraju po uradih: »Es wolle sich gefälligst des Tabakrauchens enthalten werden«. Slovenski napis bi bil gotovo pravilnejši in lepši in več ljudi bi ga umelo.

Nova odvetniška pisarna v Ljubljani. Svojo odvetniško pisarno je danes otvoril na Kongresnem trgu št. 19 (poleg vzajemnega podpornega društva) naš deželni poslanec g. dr. Viljem Schweitzer.

Ponesrečen duhovnik. »Gorici« pišejo iz Pe v m e: V ponedeljek zjutraj se je peljal tukajšnji kurat č. g. Janez K u m a r do bližnje kapelice sv. Mihaela v Oslavju maševati. Med potjo se splašil konj. Lastnik konja in cerkvenik sta skočila z voza ter se rešila brez znatnih poškodb. G. kurat pa se je z vozom tako nesrečno prekucnil, da je dobil večjo rano na glavi ter si zvinil roko. Bližnji domačini so takoj prihiteli na lice mesta ter pomagali g. kuratu v bližnjo hišo, kjer so mu spirali in obvezovali rane. Namesto v Oslavju, peljal se je z drugim vozom v župnišče. Poklicali so takoj zdravnika, kateri mu je obvezal rano in zravnal roko.

Deželnozbornske volitve na Korškem. Nemška ljudska stranka kandidira v četrti skupini beljaški v dež. zbor lastnika pivovarne K o u t n i k a. Ta mandat bodo s posebno silo naskočili socijalni demokrati.

Umrl je na Teharjih znani dolgoletni krčmar v Celju g. J u r i j L e m e ž v 51. letu starosti.

Operni pevec Pogačnik v Pragi. Slovence operni pevec Fran Naval P o g a č n i k je včeraj na češkem narodnem gledališču v Pragi v drugič nastopil kot José v operi »Carmen«. Dosegel je velikanskih uspeh. Jutri boje Fran Naval Alfreda v Verdijevi operi »Violetta«. V soboto poje v operi »Faust«, v ponedeljek pa zaključil svoje gostovanje v operi »Werther«. Češki časopisi krasnega glasu našega rojaka ne morejo prehlaviti.

Delavca zmečkalo. V čistilnici riža pri sv. Andreju pri Trstu je 38letnega delavca I v a n a R u p n i k a, doma iz Vipave — ko je hotel popravljati jermen na transmisiji, ki je bil zdrsnil s kolesa — prijel jermen in ga potlačil mej transmisijo in strop. Ponesrečenec je grozno zmečkan, leva roka mu je odletela. Tovarna je morala zaustaviti delovanje, dokler ni prišla na lice mesta sodna komisija.

Čedne razmere v Trstu. V dveh večerih, t. j. minolo soboto in ponedeljek, so trž. varstveni organi »nalovili« celih 76 oseb — mladih in starih! Ti ljudje so bili aretirani, ker so nosili pri sebi razna prepovedana orožja. Kaznovani so bili vsi od 6 do 48 ur zapora.

Trtna uš v celjskem okraju. C. kr. glavarstvo v Celju razglašja, da je izvoz trnja iz občin Št. Jurij na južni žel., Kalobje in Dramlje sodnega okraja Celje, kakor tudi od Sv. Ruperta, sodni okraj Laško, valed trtno uši prepovedan. Tudi v ljutomerskem okraju imajo trtno uš.

Proti pijančevanju. Z ozirom na nasvete g. dr. Rojica proti pijančevanju, katere je v našem listu objavil minolo soboto, nam piše prijatelj, ki je več časa bival na Vestfalskem: V neki tamošnji županiji je od novega leta v vsaki gostilni nabit oklic dotičnega županstva, ki strogo prepoveduje točenje vsake pijače na upanje ali kredo. Gostilničar, ki daje pijačo na upanje, nima pravice za iztirjanje pri oblasti, ampak je še kaznovan, ako ga zasačijo.

S Trsata poročajo „Novemu Listu“: V ponedeljek zvečer je bil ves Trsat pokonci vled tajinstvenega dogodka v stari frankopanski trdnjavi, kjer se že več dni vrši prodaja premičnin iz ostaline pokojnega grofa Nugenta. Slišal se je strel iz revolverja, ropot in klici na pomoč. In kaj se je zgodilo? Grofica Ana Nugent, dednica označene zapuščine, je strčljala na svojega brata,

ki je klical na pomoč. Stražnik Roko je po-
grabil orožje, a grofičin brat je šel iz trd-
njave in stvar je utihnila. Ni dolgo tega, ko
je grofica streljala na svojega soseda, a nihče
je ni pozval na odgovor. Sploh se ta gro-
finja vede jako brezobzirno. Tako je kr. okr.
oblast v Vrbovskem dne 7. julija odredila
javno dražbo zapuščine. Ko pa so ljudje
prišli k dražbi, so našli pri vходу napis
„zaprti zaradi poprav“.

Spoznan samomorilec. Na cesti, ki
vodi iz Rojana na Opčino, se je zastupil,
neki star človek, katerega so bili zakopali,
ne da bi ga bil kdo spoznal. Včeraj pa je
njegova žena spoznala na redarstvu shra-
njeno obleko in tako so doznali, da je bil
samomorilec Anton Udovič iz Podgrada. Od
doma je odšel istega dne, reka, da gre na
svoj rojstni kraj.

Celjan prijet v Zagrebu. V Zagrebu
so zaprli Josipa Rozmana iz Celja, ki je
ušel iz bolnice usmiljenih bratov in nekemu
Miji Trbušiču ukradel 190 kron.

**Radi zagrebških demonstracij ob-
sojeni Slovence.** V Zagrebu je bil v so-
boto obsojen radi zagrebških demonstracij
pekovski pomočnik Fran Omerzel iz Pod-
ere, občina Križe pri Brežicah, na tri me-
sece zapore.

**Slovensko politično društvo v —
Ameriki.** Slovenski ameriški listi poročajo:
»Čujemo, da se med clevelandskimi Slo-
venci snuje politično društvo, če-
gar namen bo splošna organizacija našega
naroda v Clevelandu v socialnem, moralnem
in političnem oziru. Mi odobravamo to idejo,
kajti v resnici je že čas, da se kaj stori za
naše rojake, zlasti v političnem oziru. Če se
Slovenci bolj organiziramo, bomo lažje in
uspešni postavili svoje zahteve napram mestu
in političnim strankam, kajti potem nas bodo
vsaj poznali in vedeli, koliko nas je. Torej
le pogumno naprej!«

Ljubljanske novice.

Novo specerijsko trgovino sta gospoda
Schmidt & Jurjevec otvorila v »Katoliškem
domu«.

Umrli je g. Apolonija Jenko na Mest-
nem trgu št. 11.

Ljudska posojilnica je dobila velik na-
pis. Nove velike črke so domače delo Zab-
karjeve tovarne.

Tatvina. Antonu Bercetu, tesarju iz Zg.
Gamelj, je bilo danes po noči v Blumauer-
jevi gostilni v Kolodvorskih ulicah ukrade-
nih 30 kron. Sumljiva je tatvina neka že
priletna ženska, ki je poleg njega pri mizi
sedela in se kmalu izgubila iz gostilne.

V Ameriko! Danes po noči je zopet od-
potovalo z južnega kolodvora 160 izseljencev
v Ameriko.

Okradeni hlapec. Hlapcu Franč. Trostu
na Viču št. 38 je ukradel neki mesarski po-
močnik iz hleva srebrno remontoir-uro.

Dezertjerja Antona Šme so včeraj po-
poldne prepeljali nazaj v vojašnico.

Zgubljen stvari. Neki tujec je zgubil
po noči od kolodvora pa do hotela »Bavarski
dvor« po poti skozi Predilne ulice denar-
nico s 1200 K. — Neznano kje v mestu je
zgubila služkinja Marija Podbevšek denar-
nico, v kateri je imela 6 K in nekaj drobiža.

Tiskovna pomota. V včerajšnje poro-
čilo o tatvinah povrnitov v kavarni »pri
slonu« se je urinila tiskovna pomota. Brati
se mora, da je bil povrnitov ukraden gosp.
hišnem u posestniku Liningerju, ne biv-
šemu hišnemu posestniku, kakor je stavec
po pomoti postavil.

Dobljena suknja. Suknja g. Liningerja,
ki je tako skrivnostno izginila iz »Slonove«
kavarne in napravila toliko razburjenja me-
gosti, se je — dobila. Neki gospod jo je za-
menjal. Glede te suknje je stvar sedaj do-
gnana, sedaj manjka še g. Schumijevu suknjo
in tatvina pred nekaj dnevi še ni pojas-
njena.

Književnost in umetnost.

Repertoar slovenskega gledališča.

V petek pojo v proslavo cesarjevega
godu Wagnerjevo opero »Večni mor-
nar«. Nastopijo nove operne moči: gdčna
Hanusova Svobodova, gdčna Glivarec, gg.
Aschenbrenner, Kral, Turzanski in Hajek. V
nedeljo bodo dve predstavi: popoldne
»Gospod Jakob« in zvečer »Ma-
dame Sans Gène«.

Slovensko gledališče.

Včerajšnja predstava Sardonove veselo-
igre »Madame Sans Gène« je bila dobro ob-
iskana. Občinstvo pa je več pričakovalo,
nego je dobilo. Deloma je bilo tudi igrajoče
osobje krivo, da so mnogi deli veseloigre
napravili vtis z »lasmi« privlečenih prizorov.
Na vrhuncu umetnosti je bila gospodična

Ruckova kot »Madame Sans Gène«. Na-
poleon g. Dobrovolnega ni bil dovolj samo-
zavesten, ampak se je preveč sukal okoli
suflerke. Mučen vtis napravljajo vsakovrstni
naglas, ki le preveč pričajo, da nimamo do-
mačega slovenskega gledališča. Upamo pa,
da se to s časoma popravi in da se novo
igralno osobje navadi tudi slovenskih na-
glasov. Kar se tiče odmorov med dejanji,
napravljala je igra res utis, da se igra l. 1811.
Mnogo občinstva je naj koncu igre čase
delo in čakalo, kedaj bo konec, kar je tudi
pripisati mrtvemu končnemu prizoru.

Navodilo o poslovanju Raiffeisenovih posojilnic itd.

G. Vekoslav Pelc, revizor »Gospo-
darske Zveze«, nam sporoča, da je dokončal
rokopis te knjige ter jo bo dal v tisk pri-
četkom prihodnjega meseca. Obrača se do
vseh slovenskih, za narodno gospodarstvo se
zanimajočih rodoljubov ter do gospodarstvih
in izobraževalnih društev, da mu do 10. okt.
t. l. sporočijo, ali se narače na to knjigo. —
Knjiga bo obsegala sledeče: 1. Navod o
poslovanju in knjigovodstvu za posojilnice
i. s. novo in staro knjigovodstvo, izdano po
»Gospodarski zvezi«, z vsemi obrazci in spe-
ljavami raznih važnih slučajev. — 2. Navod
o zemljeknjižnem postopanju. — 3. Navod o
poslovanju in knjigovodstvu za »Kmetijska
društva« z vsemi obrazci in speljavami. —
4. Navod o poslovanju in knjigovodstvu za
»Mlekarske zadruge« z vsemi obrazci in spe-
ljavami. — 5. Praktično urejene tabele za
preračunanje procentov. — 6. Različne druge
tabele, n. pr. za koleke itd. kakor tudi več
uzornih pravil. — 7. Zakone, tikajoče se za-
družne organizacije. — Naročila sprejema
g. Anton Volta, uradnik »Gospodarske
Zveze« v Ljubljani; na ta naslov naj se po-
šiljajo naročilni listi.

»Slovenski učitelj«

prinaša v ravnokar izišli 19. šte. naslednjo
vsebino: Salezijanski zavod pri Ljubljani. —
Marijino češčenje izvrstno vzgojno sredstvo.
(Konec). — Nekaj učnih slik. — Slavnostne
pesmi ob zlatem jubileju gosp. Jos. Čížka,
nadučitelja na Pilštanju. Zložil Jos. Pintar. —
Dopisi: Iz Gorice. — Šolske vesti. — Dro-
bitnice. — »Slovenski učitelj« izhaja 1. in 15.
vsakega meseca ter stane celoletno 5 K.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani

Naš cesar bo tedni na lovu na Gor-
renjem Štajerskem. Zna 200.000 K
lesa zgorelo je v Budimpešti trgovcu
z lesom Wellischu. — Lord Salis-
bury leži v Lucernu nevarno bolan. —
Tat se je obesil v zaporu. V
Oseku se je obesil v zaporu na jermenu
svojih hlač zloglasni tat Franc Berseny. —
Velik požar. Iz Lodza se poroča, da
je v vasi Vošnik pogorelo 120 hiš. — Na-
rodna podpora družstva za
podporo Poljakom v Pozna-
nju snujejo Poljaki. Poljska inteligenca se
za take stvari malo bolj zanima, kakor pa
slovenska inteligenca za Slovence ob mejah.
— Nov serum proti kroničnemu trga-
nju v kosteh je iznašel dr. Artur Münzer.
Doselej je ozdravil 25 bolnikov.

Smrt Zole. Listi javljajo, da je pre-
iskovalni sodnik odredil, da je kamin v sobi,
kjer je umrl Zola, podreti, da se bo moglo
določiti, da-li je Zola umrl vled izpuhte-
vanja ogljenih plinov. Kemik Girard je na-
šel v krvi Zole in njega soproge ogljene-
vega oksida in sklepa, da je smrt nastala
vled zadušjenja. Liga »za obrambo človeških
pravic« je izdala oklic, ki pozivlja na pri-
spevanje za spomenik Zoli. Soproga Zole
utegne po mnenju zdravnikov okrevati v
14 dneh. Poslednje volje umrlega še niso
našli, vendar je pa že sedaj znano, da bo
njegov današnji pogreb v Montmartre ne-
cerkven, ker pravi njegova žena, da je sam
večkrat izrazil željo po necerkvenem po-
grebu. Menda je bila ta želja popolno odveč.

Zola — Hrvat? Hrvaški pisatelj Še-
noa je bil iz francoske rodbine. Zdaj pa piše
suhački »Novi list«, da je bil Zola hrvaškega
pokoljenja. Njegova rodbina da je doma v
Dalmaciji, kjer se še danes nahaja ime »Zo-
lja«. Ta rodbina se je baže ob koncu be-
neške vlade preselila v Benetke in odtod v
južno Francijo.

Blazna princezinja. Princezinja Lu-
jiza Koburška je sedaj v zdravilišču Koswig
pri Draždanih. Ko so ji zdravniki naznanili
smrt njene matere, kraljice belgijske, nag-
nila je samo rahlo glavo, sicer pa nanjo ni
napravila ta vest nobenega vtisa. Princezi-
nja je popolnoma apatična za vse, kar se
godi okoli nje. Tudi od obiska njene sestre
grofice Lonyay se ne nadejajo zdravniki, da
bo kaj vplival na blazno princezino.

1500 redov je razdelil perzijski šah
pri svojem odhodu iz Pariza med časnike, po-
liciste itd. Vsak častnik, ki je o šahu za-
pisal vsaj par vrst, dobil je »levov« ali pa
»solnčni« red.

Detomori na železnici. Iz osebnega
vlaka, ki se je odpeljal predvčerajšnjim iz
Budimpešte, je bil blizu postaje Miskolc
vržen na železniški tir iz vlaka neki noyo-

rojenček. Mej vožnjo je neka ženska povila
otroka ter ga potem vrgla skozi okno. Po-
licija nečloveške matere ni dobila.

Deček brez rok. Trinajstletni Russel
Brown, ki je bil v New-Yorku povsod po-
znan, je pred kratkim na tifusu umrl. Ta
deček se je že rodil brez rok. In mesto rok
so mu služili v njegovem življenju prsti na
nogah. Z njimi je mogel držati žlico, vi-
lice, nož ali kozarec, da, tudi iglo je po-
bral na tleh. Nadalje je lepo pisal in če je
hotel brati, je ravnokar prijel knjigo z no-
gami. Največje njegovo veselje pa je bilo,
če je mogel mesto matere »šurati«. Direk-
torji raznih gledališč so materi ponujali ve-
like svote, da bi jim izročila otroka — a
mati tega nikakor ni hotela, ker je tako
ljubila svojega sinčka. Ni hotela, da bi ga
kazali svetu za — lep denar.

Letanje po zraku. Poskusi Lilienthala,
letati po zraku, so imeli kaj tragičen konec.
Te poskuse je zopet začel Francoz stotnik
Ferber. Stroj Ferberjev, s katerim dela po-
skuse v bližini Pariza, je podolgasta, štiri-
oglasta škatlja, ki ima ob zgornjem in spod-
njem pokrovu jadra. V sredi leži podolgasto
Ferber ter s težavo svojega telesa vzdržuje
strojevo ravnotežje. S tem strojem Ferber
lahko leti 100 metrov daleč in je ravnokar
z Amerikancem Wirghtom stavil, da bo
preletel tudi 150 metrov daleč.

Trikrat obešen. V nekdanji trdnjavi
Widdinu je bil pred par dnevi obešen kmet
Ceko Kamenov. Ko so ga pripeljali iz ječe
pred vešala, je Kamenov zagrabil za nož, ki
ga je imel v žepu in se vrgel na paznike
in je štiri ranil. Ko so ga ukrotili, so ga
pripeljali pod vislice in ga hoteli obesiti —
a konopec se je utrgal in delikvent je padel
na tla. Ko so ga drugič obesili in po pred-
pisani uri odvezali, so zdravniki konstatirali,
da še živi. In morali so ga tretjič obesiti —
in zdaj je šele definitivno umrl.

Strahovita eksplozija se je do-
godila v tovarni za špirit v Minusinski v
Rusiji. Potapov se je napotil zvečer s svo-
jimi delavci v klet, da bi zmeril množino
špirita. Ker pa Potapov ni v temi ničesar
videl, je užgal žveplenko in radi tega so se
vžgali razni plini. Neka železna rupa se je
razpočila in v obližju nje stoječe zagnala v
stran. Neki delavec je padel v gorečo rupo
— potem so dobili samo njegove kosti —
druzega je zagnalo kvišku in mu odtrgalo
glavo, tretjega je zagnalo ob tla in ga gro-
zovito razmesarilo. Načelnik Bogdanov pa je
zaukazal drugim delavcem špirit iz tretje
rupe znositi. A to je bila njih nesreča. Po-
lili so se z nevarno tekočino in namah je
bilo osem delavcev v plamenu. Nekaj ne-
srečnikov je takoj umrlo, drugi so pa bili
tako hudo opešeni, da so še isti dan umrli.

Dragi gostje V Budimpešti se je
vršil pretekli teden mednarodni kongres ho-
telirjev. — Stroški tega kongresa znašajo
150.000 gld. Vseh udeležnikov je bilo 150,
torej pride na vsakega udeleznika stroškov
1000 gld.

Telefonska in brzjavna poročila.

Odločilni trenutki.

Dunaj, 1. okt. Današnji dan je za
nagodbeno vprašanje kritičen dan
prve vrste. Cesar je sprejel danes
oba ministerska predsednika, a brez
resortnih ministrov. To pomenja, da na-
godba ni več vprašanje računa, ampak
splošno politično vprašanje prve vrste.
Pri meritornem obravnavanju nagodbnih
vprašanj so se pokazale na obeh straneh
take težave, pri katerih ni bilo mogoče
priti do edinosti. Obe strani sta izjavili,
da se ne moreta pogoditi. V tem je
kritični značaj tega vprašanja, in vladar
bo z ministerskima predsednikoma kot
zastopnikoma obeh državnih polovic od-
ločil.

Danes je cesar sprejel najprej Kör-
berja, potem pa Szella v avdienci. Pri-
čakuje se, da se odloči usoda nagodbe
danes popoldne. Ogrski ministerski pred-
sednik posebno sili k naglici, ker mora
že do konca tega tedna biti v Budim-
pešti.

Rajhenburg, 1. okt. Iz treh vo-
lilnih okrajev: Brežice, Kozje in
Sevnica v Rajhenburgu zbrani za-
stopniki so proglasili enoglasno držav.
poslanca Žičkarja kandidatom za
dež. zbor.

Zagreb, 1. oktobra. Včeraj je bila
uredniku »Glasa Naroda« Hinku Si-
rovatki izročena v preiskovalnem
zaporu obtožnica. Državno pravdnitvo
ga dolži zločina javnega nasilstva in
prestopka hujskanja proti narodnostim.

Zofija, 1. oktobra. Posebna izdaja
macedonskega lista »Reforma« poziva

vse Macedonce, prijeti za orožje, in pri-
naša sliko polkovnika Jankofa, katerega
proglasa za vodjo gibanja.

Pariz, 1. oktobra. Zolovi soprogi
je bilo včeraj še jako slabo, zdaj je
bolje. Oporoke Zolove niso še našli, a
govori se, da jo je naredil. »Petit Jour-
nal« poroča, da je Zola še dihal, ko so
prišli služabniki v sobo. Celo uro niso
našli zdravnika, in ko je prišel, je bil
Zola mrtev. »Echo de Paris« zahteva,
da se naj Zoli priredi pogreb na dr-
žavne stroške, in da ga naj pokopljejo
v Pantheonu. Govori se, da pride tudi
Dreyfus k pogrebu.

Umrli so:

30. septembra. Apolonija Jenko, čevljarjeva žena,
62 let, Mestni trg 11, neuritis.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 506,2 m, srednji sračni tlak 736,0 mm

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje bare- metra v mm.	Tempe- ratura na Celsiju	Vetrer	Nebo	Pada- vina v 24 urah v mm.
30. 9. zveč.		731,8	13,0	brezv.	oblačno	
1. 7. ajutr.		730,5	10,0	sl. svzh.	oblačno	0,9
2. popol.		730,0	15,0	sl. jzab.	sk. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 12,5°, normale 12,9°.

Dunajska borza

dné 1. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	100 60
Skupni državni dolg v srebru	100 55
Avstrijska zlata renta 4%	120 55
Avstrijska krona renta 4%	99 95
Ogrska zlata renta 4%	119 50
Ogrska krona renta 4%	99 95
Avstro-ogrske bančne delnice, 600 gld.	15 92 1/2
Kreditne delnice, 160 gld.	683.
London vista	239 42 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	117 02
30 mark	23 43
30 frankov (napoleonondor)	19 04
Italijanski bankovci	94 80
C. kr. cekini	11 30

Mejnarodna panorama

v Ljubljani, Pogačarjev trg.

Fotoplastična umetnostna razstava.

Odlikovana na vseh svetovnih
razstavah.

Vsak teden druge dežele.

Le še do sobote dné
4. oktobra:

Tretje zanimivo poto-
vanje po Grškem.

Najnovejše so ameriški
mufoskopi.

Žive dostojne podobe.

1. slika: Amerikanski dvoboj med
damami.
2. »Telovadba pri vojakihi.
3. »Morske kopeli.
4. »Posebni vlak v Ameriki.
5. »Zasačena tatnica.

Odprto vsak dan, tudi ob nedeljah
in praznikih od 9. ure dopoldne
do 9. ure zvečer.

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem duhovnim sobratom, prijateljem in znancom, da je Gospod življenja in smrti poklical v boljše življenje velečastnega gospoda

Feliksa Zavodnik,

mesnega župnika,

danes ob 7. uri zjutraj, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče po kratki pa hudi bolezni v 42. letu njegovega življenja.

Pogreb blagega gospoda bo v petek ob 9. uri.

Prisrčno priporočamo vsem, da molite za pokoj njegove duše.

Škofja Loka, 1. oktobra 1902.

Ivan Petrič, Ignacij Zaplotnik,

kaplana.

1131 1-1

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancom, da je naš sin, oziroma brat, stric in svak, prečastiti gospod

Feliks Zavodnik

mesni župnik

danes zjutraj ob 7. uri izročil Stvarniku svojo blago dušo po 11dnevni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 42. letu svoje starosti.

Pogreb nepozabnega nam rajnega gospoda se bo vršil v petek ob 9. uri iz župnišča v Škofji Loki na mestno pokopališče.

Vence hvaležno odklanjamo — dobrega gospoda župnika pa priporočamo v gorečo molitev.

Žužemberk, 1. oktobra 1902.

Žalujoči

oče, brat in sestre ter drugi sorodniki.

1132 1-1

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Oklopju slična barva za

zidovja, katere boja je nespremenljiva, stalna, nova tudi proti vplivu svetlobe, apna in vremena, ter neodkrusljiva, je priporočljiva posebno stavbinskim podjetnikom, zidarjem in strom, hišnim posestnikom itd. Poraba je tako preprosta, da lahko vsakdo sam z njo prevleče vnanje dele poslopjinega zidovja. Edina prodaja pri trdniki BRATA

EBERL v Ljubljani, Franciškanske ulice. Vnanja naročila proti povzetju. 524 10 11-5

Dr. Viljem Schweitzer

naznanja, da je otvoril dne 1. oktobra 1902

svojo odvetniško pisarno

v Ljubljani na Kongresnem trgu števil. 19
poleg nunske cerkve in „Vzajemnega podpornega društva“.

1126 6-3

Salame

ogrsko gl. 1.70, domače iz šunka gl. 1.20, domače gl. 1.—, dunajske 80 kr. kilo. — Šunka brez kosti (Rollschinken) 90 kr. in gl. 1.10, suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago

546 12-11 Janko Ev. Sirc v Kranju.

Členka

12 do 13 letna, krepkega zdravja in poštenih starih, ki je dovršila 4 ali 5 razredov ljudske šole, se **takoj sprejme** v trgovino z mešanim blagom. — Kje, pové upravništvo „Slovenca“.

1127 3-2

Največja izbira

zamefastega blaga in flanelastih bluz najnovejše mode, kakor tudi bogata zaloga spodnjih kril z dvojnimi in serpentin volanti. Ravnotu najlepša izbira najmodernejšega žameta za bluze.

Priporočajo se

A. Sinkovic dediči.

Mestni trg. 1127 3-2

1110 5-4

Naznanilo in priporočba.

Genjenemu p. n. občinstvu, gg. pisateljem in založnikom, sl. občinsk. m. uradom, krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom, gg. odveta kom in notarjem, trgovcem in podjetnikom ter raznim uradom vljudo naznanjam, da sem otvoril čisto na novo z najmodernimi stroji, črkami in okraski oskrbljeno

tiskarno knjig in umetnin

v Ljubljani, Dunajska cesta 9 in da tu izvršujem vsako v tiskarsko stroko spadajoče delo.

Priporočam se za blagohotna naročila z zagotovitvijo točne, fine, solidne in cene postrežbe.

Dragotin Fribar.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

Za šolska darila

priporoča:

Razlaga velikega katekizma ali krščanski nauki za cerkev. Sestavi Ant. Vetrnik, župnik na Dolu. Prvi zvezek: o veri in apostolski veroizpovedi. Broširano 2 K, s pošto 20 h več.
Drugi zvezek: poglavje o upanju in molitvi, pa poglavje o ljubezni in zapovedih. Broširano 2 K 50 h, s pošto 30 h več.
Tretji zvezek: o milosti in zakramentih. Broširano 2 K 70 h, s pošto 30 h več.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani
naslednje povesti za mladino:
„Ljubite svoje sovražnike“ — s podobami.
„Marijina otroka“ — s podobami.
„Maron, krščanski deček z Libanona“ — s podobami.
Cena broširanemu eksemplaru 40 h, kar-tonirano 60 h. — Dobé se tudi v finejših vezih po raznih cenah.

586 50-56

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnjo, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Divji kostanj, bukov žir ali zrnje (bukovec), sveže smrekove storže in smrekovo seme, kakor tudi suhe jedilne gobe, sejalni želod, posušen želod, seno, češminje, potem krompir (tudi cele vagone)

kupuje po najvišjih cenah debelo in drobno 1114 6-3

Jos. Leuz,

trgovina z deželnimi pridelki
Ljubljana, Resljeva cesta števil. 1.

Najnovejša 1117 4-2

ročna dela

izdelana, pričeta, predtiskana, ter svilo, prejo, volno za vezanje, pletenje in kvačkanje priporočam

F. HITI

Pred škofijo števil. 20.

Predtiskarija!

Predivo, suhe gobe, vsakovrstno žito, kakor tudi sadje, sploh vse deželne pridelke

kupi

Anton Kolenc,
trgovec v Celju.

1107 10-5

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, sredk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri zrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba
„MERKUR“
I., Wolfzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strubelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih. 134 103